

[Økonomiministeren.]

til bygherren, vil kunne skabe øget konkurrence inden for byggeriet.

Lejelovgivningen, hvor der nu i henhold til januarforliget gøres et forsøg på at komme bort fra fastfrysningen af boligmarkedet.

I denne forbindelse kan jeg også nævne de forslag om ændring af kommunestrukturen, som er på vej. Ligeledes vil jeg erindre om bestræbelserne for at skabe en mere ligelig erhvervsudvikling i landets forskellige egne og for at tilpasse uddannelsesformerne til arbejdsmarkedets behov, hvorved bevægeligheden på arbejdsmarkedet yderligere øges.

Der gøres således på en række områder en indsats for at modernisere lovgivningen og derigennem lette de tilpasningsprocesser, den hurtige økonomiske vækst kræver. Disse problemer er centrale i forbindelse med bestræbelserne for at fastholde en høj beskæftigelse og fortsat økonomisk fremgang uden for stærke prisstigninger.

Spørgsmålet om at fastholde den økonomiske vækst fortjener en lige så dybtgående analyse som inflationskilderne. Det har flere gange været draget frem i folketinget, og regeringen overvejer at nedsætte et udvalg til belysning heraf. Jeg kan derfor slutte med at sige, at det er væsentligt, at man ved debatten om inflationens årsager ikke glemmer sammenhængen med bestræbelserne for at nå hurtig økonomisk fremgang. Det ville være let nok at fjerne det efterspørgselspres, der ligger bag opdriften i priser og indkomster, hvis man vil acceptere arbejdsløshed som betaling herfor. Det vanskelige problem består imidlertid i at formindske efterspørgselspresset på en sådan måde, at den økonomiske fremgang og beskæftigelsen ikke bringes i fare.

Alle vore erfaringer peger i retning af, at der kun er en snæver margen mellem en politik, der sikrer fuld beskæftigelse uden tendenser til efterspørgselspres, og en stabiliseringspolitik, der fører til uønsket ledighed. Inflationsproblemet kan derfor ikke løses blot ved at stramme den økonomiske politik. Hovedproblemet er netop at afstemme de forskellige sider af den økonomiske politik så omhyggeligt, at vi undgår de siksak-bevægelser, vi tidligere har set

eksempler på, og som er karakteristiske ved, at man skiftevis strammer for meget og lemper for meget.

Regeringen vil fortsætte sine bestræbelser for at søge den økonomiske politik planlagt på en sådan måde, at der opnås den bedst mulige ligevægt mellem produktionen og indkomstudviklingen. Disse bestræbelser vil, som det er fremgået af min redegørelse, koncentrere sig om følgende punkter i regeringens politik:

Som led i en langsigtet planlægning af de offentlige udgifter opstilles der 3-årige budgetter for både statens drifts- og anlægsudgifter.

Der udarbejdes forslag om et nyt lønsystem for offentligt ansatte og om ændret klassificering med henblik på en mere smidig personalepolitik.

I det af regeringen nedsatte administrationsråd arbejdes der med en effektivisering og rationalisering af hele statsadministrationen.

Der vil blive fremsat forslag om ændring af den kommunale opbygning og nyordning af kommunernes administration.

Spørgsmålet om fordeling af opgaver og udgifter mellem stat og kommuner vil snarest blive søgt løst.

Regeringen vil i begyndelsen af det ny folketingsår fremsætte skatteforslag, der tilsigter gennem indførelse af kildeskat at afhjælpe væsentlige mangler ved det nuværende system, navnlig de høje marginalskatter og den lange periode, der går fra den tid, indkomsten tjenes, til den tid, skatten skal betales.

Regeringen vil til samme tid stille forslag om ændring af afgiftssystemet bl. a. med det formål, at indtægten af afgifterne i højere grad kommer til at følge bevægelserne i den almindelige omsætning, også de bevægelser, der følger af prisændringer.

Gennemførelse af den lovgivning, der følger af boligforliget, vil bidrage til en optøning af boligmarkedet.

For at lette presset på grundpriserne vil der blive ydet støtte til fremskyndelse af byggemodning i kommuner i stærk udvikling, ligesom man vil undersøge behovet for en regulering af zoneinddelingen i visse byområder.

En gennemførelse af forslaget til ændret